

en saadan Behandling, at dets Produkter blev prisreguleret paa alle Ender og Kanter, medens Industriens Produkter ikke var prisreguleret, de Produkter, som Landbruget maatte bruge i sin Produktion.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Stauning): Det ærede Medlem Hr. Pinstrup fastholder stadig, at en Ordning, der tilsigter at levere billige Levnedsmidler til den danske Befolkning, er umulig. Det er beklageligt, og jeg kan ikke forstaa, hvorfor det skulde være umuligt, det har dog været muligt under andre Forhold, og det er jo ikke andre end den danske Befolkning, der skulde have Krav derpaa — hvis man havde Villien, men jeg forstaaar altsaa, at den har i hvert Fald det ærede Medlem Hr. Pinstrup ikke. Saa siger det ærede Medlem til mig, at jeg skal sørge for, at der bliver oprettet Udsalg. Det er egentlig ikke min Opgave at gaa rundt og oprette Udsalg for Landbrugets Produkter; men det er mig bekendt — jeg har ogsaa deltaget i et af Møderne —, at der sidder et Udvalg med en saadan Opgave, hvori ogsaa Meningsfæller af det ærede Medlem har Sæde. Dets Formaal var netop at fremkalde Oprettelse af saadanne Udsalg for billigere Salg af Levnedsmidler i Byerne. Men hvorfor er det os i Byerne, der skal oprette disse Udsalg? Var det ikke mere rimeligt, at de, der har Varene, Landmændene, oprettede saadanne Udsalg, Centralstationer, og sendte Varene dertil, hvis det interesserer dem at sælge Varer til os? Men det er altsaa denne Interesse for at hjælpe den danske Befolkning i saa Henseende, som jeg hidtil har savnet hos det ærede Medlem, og jeg ved derfor ikke, med hvilken Ret det ærede Medlem hører til den Fløj, der kræver, at danske Arbejdere for at faa Beskæftigelse skal afgive noget af deres een Gang vundne Vilkaar.

Med Hensyn til Beskyttelsen af Landbruget under Krigen siger det ærede Medlem, at det var fuldkommen naturligt, at man traadte til fra Statens Side. Ogsaa jeg synes, det er fuldkommen naturligt, at vi ydede Landbruget Hjælp og Støtte den Gang, og der var heller ikke nogen Tvivl den Gang om, at vi skulde yde denne Hjælp, som var nødvendig, selvfølgelig. Og saa siger det ærede Medlem, at Staten tabte ikke noget paa den Forsikring. Nej, men Staten taber heller ikke noget paa denne Importregulering, og lige saa rimeligt som det var, at Landbruget under Krigen sagde: Nu maa I hjælpe os, for nu er der en Krise, vi ikke ved egne Kræfter kan

klare — lige saa rimeligt er det, at andre Erhverv nu søger en Beskyttelse fra Statens Side, som heller ikke vil koste Staten noget. Jeg beder blot det ærede Medlem indrømme andre Erhverv den Ligestilling, som vi i sin Tid ikke har været i Tvivl om, at vi vilde indrømme Landbruget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Drachmann har Ordet for en kort Bemærkning.

Drachmann: Overfor en Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Pinstrup om, at Industrien under Krigen var fri, vil jeg gerne gøre en enkelt Bemærkning, idet en af de Industrier, vi omtaler eller burde omtale i Dag, nemlig Skotøjsindustrien, er den eneste danske Produktion, som under Krigen ikke blot var prisreguleret, men endogsaa avancereguleret, med en reel Avance paa ca. 7—8 pCt. Da den paa-gældende Bestemmelse, som var ganske enestaaende i hele Pris- eller Økonomi-reguleringsystemet den Gang, var gennemført, gav Den overordentlige Kommission denne Industri et Tilsagn om, at til Gengæld, fordi man afskar den fra den Konsolidering, som en højere Avance vilde kunne have bevirket, vilde man, hvis Tiderne efter Krigen gik denne Industri imod, se med Forstaaelse fra Statens Side paa Skotøjsindustrien. Indfrielsen af dette Tilsagn, som selvfølgelig ikke kan være bindende, maa dog moralsk synes rimelig, og jeg haaber stadig, at det ogsaa maa blive indfriet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen (Broby): Det ærede Medlem Hr. Stauning nævnte, at der er nedsat et Udvalg, hvori ogsaa Meningsfæller af det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Sæde, og at dette Udvalg har søgt at tilvejebringe en Ordning for Udsalg af Levnedsmidler, saaledes at Mellehandleravancen ikke blev saa stor paa disse, som det ofte er Tilfældet. Dette er fuldkommen rigtigt; jeg har deltaget i de Møder, der har været holdt angaaende denne Sag, og ogsaa det ærede Medlem Hr. Stauning har deltaget i Møder desangaaende. Men jeg vil gerne sige, hvorfor Udvalget er gaaet i Staa med sit Arbejde. Det er ikke, fordi der har vist sig Uvillie ude i Landbefolkningen imod at faa denne Forbindelse bragt i Stand, men det er, fordi man herinde har vist Lige-